

[H. P. Johansen.]

f. Eks. Spørgsmaalet om Erstatning for Tilskadekomst paa Vejen til og fra Arbejdsplads og Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen, men disse Drøftelser har ikke ført til noget afgørende Resultat, og derfor er der ikke Grund til at komme nærmere ind paa dem her ved anden Behandling.

Som nævnt er der stillet forskellige Ændringsforslag, og jeg skal med nogle faa Bemærkninger redegøre for de Ændringsforslag, som er tiltraadt af Flertallet. Først skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 1 til § 3, som gaar ud paa, at Erstatningsniveauet hæves fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$, men vel at mærke kun for Dagpengenes Vedkommende. I samme Forbindelse skal jeg omtale Ændringsforslag Nr. 9 til § 14, hvorefter Staten paa-tager sig at afholde en Brøkdel af den Merudgift, der skyldes, at Loven faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April 1947. Jeg røber ikke for meget, naar jeg siger, at de to Ændringsforslag under Forhandlingerne i Udvalget var sat i Forbindelse med hinanden, saa at det første Forslag om Forhøjelse af Erstatningsniveauet ikke kunde vedtages, medmindre ogsaa det andet Forslag blev vedtaget.

Saa er der Ændringsforslagene Nr. 2 og 5—8. Disse Ændringsforslag skyldes, at man har imødekommet Ønsker fra Fiskernes Side. Indholdet af Ændringerne er dels, at Fiskere, der har Forsikringspligt over for egen Person, tegner Forsikringer efter en Indtægt paa 2 400 Kr. aarlig, dels at de saakaldte bymæssige Bebyggelser i denne Lov stilles lige med Købstæderne, hvad de ellers ikke har været med Hensyn til Fiskernes Forsikring. Endelig er der sket en ubetydelig Ændring angaaende Tilskudsgrænserne med Hensyn til Tilskud til Præmien. Om disse sidstnævnte Ændringsforslag mener jeg, der har været fuldstændig Enighed i Udvalget.

Idet jeg gaar ud fra, at Mindretallet selv vil gøre Rede for dets Ændringsforslag, skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale at stemme for Socialministerens Ændringsforslag, som Flertallet har tiltraadt, og henstille, at man forkaster Mindretallets Ændringer. Det gælder ogsaa det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen.

Melchior Kjeldsen: Jeg skal ganske kort gøre Rede for Mindretallets Stilling, men jeg vil gerne først sige, at der, som den ærede Ordfører sagde før, er Enighed om Ændringsforslagene Nr. 2—8. Der har været fuld Enighed herom inden for Ud-

valget; det er kun Ændringsforslagene Nr. 1 og 9, vi har taget Afstand fra, fordi de to har været kædet sammen i Udvalget. Naar vi har taget Afstand fra Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 om at forhøje Dagpengene fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$, er det ikke for Pengenes Skyld, men fordi Erstatningsniveauet $\frac{2}{3}$ giver ca. 80 pCt. af den almindelige Dagløn, hvorimod $\frac{3}{4}$ giver 91 pCt. af Daglønnen. Det mener vi er for høj en Forsikringsprocent.

Angaaende vort Ændringsforslag Nr. 3 til § 9, skal jeg bemærke, at naar Flertallet i det Udvalg af sagkyndige, som har været nedsat, og hvis Arbejde Lovforslaget antagelig er bygget paa, har indstillet, at man ikke skulde gaa højere end til 4 500 Kr. i Aarsløn, har vi ment, at denne Sag maatte være underbygget paa en saadan Maade, at det vilde være uforsvarligt at gaa med til mere.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 til § 10 foreslaar vi en Ændring i den nye § 44 A, Stk. 4, hvis sidste Punktum vi foreslaar affattet saaledes: „Ændringerne har Gyl-dighed fra den førstkommande 1. April til den efterfølgende 1. April“. Vi har fra Udvalgets Side udbedt os en Udtalelse fra Ministeren om dette Ændringsforslag, der er fremkommet fra Foreningen af gensidige danske Ulykkesforsikringsselskaber. Der er ganske vist kommet et Svar fra den højt-ærede Minister, men jeg har ikke følt mig overbevist om, at Svaret var tilfredsstillende for Selskaberne; det var det ikke for mig. Maa jeg lige have Lov at nævne Forskellen mellem det, Ulykkesforsikringsselskaberne foreslaar, og det, der staar i Lovforslaget. Loven bliver nu konjunkturbestemt, og hvis Konjunkturerne paa et vist Tidspunkt stiger, kan der fremkomme en Forhøjelse af Ulykkesforsikringens Ansvar over for de forsikrede paa ca. 5 pCt. og maaske mere, og det vil efter Ulykkesforsikringsloven være saadan, at den skal kapitaliseres, men da Forsikringen i mange Tilfælde er løbende over en lang Aarrække, maaske over 20 Aar, vil det sige, at hvis Ulykkesforsikringsselskaberne gennem denne Lov faar et An-svar paa et aarligt Beløb af f. Eks. 25 000 Kr., skal de efter Ulykkesforsikringsloven stille en halv Million Kroner til Raadighed som Garanti for, at disse Beløb kan betales. Det mener jeg er urimeligt, derfor har vi stillet Ændringsforslag.

Jeg anbefaler, at man stemmer mod Ændringsforslagene Nr. 1 og 9 til henholdsvis § 3 og § 14, for Ændringsforslag Nr. 2, for vore Ændringsforslag Nr. 3 og 4 til henholdsvis § 9 og § 10 og for Ændringsforsla-gene Nr. 5—8.